

สรุปและเสนอแนะ

ประโยชน์ของอุตสาหกรรมที่มีต่อเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมขึ้น และ
ได้พัฒนาตลอดเวลา จนในปัจจุบันกิจการอุตสาหกรรมในประเทศได้เพิ่มขึ้นมากมายแต่ก็ยังไม่ถึงขั้นประสบ
ความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งที่รัฐได้เริ่มส่งเสริมมาเป็นเวลาประมาณ 18 ปี แล้วก็ตาม สาเหตุส่วนใหญ่ที่
ทำให้กิจการอุตสาหกรรมไม่เจริญเท่าที่ควรนั้นมีหลายประการ ในที่นี้จะพิจารณาปัญหา และเสนอแนะแบ่ง
ออกเป็น 2 ตาม คือ ทางด้านศุลกากร และปัญหาทั่วไปของรัฐบาล

ปัญหาทางศุลกากร

1. ระเบียบพิธีการทางศุลกากร

โดยที่งานศุลกากรมีระเบียบและพิธีการต่าง ๆ มากมาย ทำให้การติดต่องานนำเข้าต้อง
ล่าช้าและเสียเวลาไม่สะดวกเท่าที่ควร ทำให้ผู้นำเข้าหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต้องเสียค่า
และค่าใช้จ่ายในการนำเงินค้ำประกันไว้กับกรมศุลกากร เช่น กรณีการคืนเงินประกันอากรขาเข้า แก่
ผู้นำเข้าซึ่งค้ำประกันไว้ต่อกรมศุลกากร ตามมาตรา 19 ทวิ ที่โลกลาวแล้วใน บทที่ 5

ขอเสนอแนะ

1.1 ในการคืนเงินประกันอากรขาเข้าแก่ของที่นำเข้ามาผลิตเพื่อการส่งออกตาม มาตรา
19 ทวิ เท่าที่เกิดความล่าช้านั้น มีสาเหตุหนึ่ง คือ การพิจารณาสูตรการผลิตของเจ้าหน้าที่ด่าน เพราะ
มีสูตรการผลิตที่ต้องพิจารณามากมาย การพิจารณาบางครั้งต้องไขเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของหลายกรมมา วิธีแก้ไข
เรื่องนี้ควรจัดทำหมวดหมู่สินค้าที่ใช้สูตรการผลิตที่ใกล้เคียงกัน เมื่อมีการยื่นสูตรการผลิตใหม่อีก และมีลักษณะ
ใกล้เคียงกันก็ควรอนุมัติได้รวดเร็วยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องพิจารณาสูตรการผลิตใหม่ทุกครั้ง

1.2 ใช้วิธีตัดบัญชีสินค้าคงเหลือ โดยไม่ต้องคำประกันและคืนเงินภาษีอากรทุกครั้ง กรณีใช้ใช้สำหรับสินค้าที่ผลิตโดยใช้วัตถุดิบแต่ละครั้งแน่นอน โดยใช้วิธีดังนี้ เช่น นำเข้าครั้งแรก 100 หน่วย คำประกันไว้ก่อนทั้งหมด เมื่อใช้ไป 80 หน่วย ไม่ต้องขอคืนเงินอากร ต่อมาเมื่อมีการนำเข้ามาแบบนอก 80 หน่วย ก็ไม่ต้องคำประกันไว้อีกแต่อย่างใด และเมื่อเลิกผลิตแล้วจึงตัดบัญชีคืนเงินอากรให้ภายหลัง กรณีทำให้ไม่ต้องเสียเวลายุ่งยากทั้งการคำประกันและการคืนเงินอากร ในภายหลัง ทำให้โรงงานนั้นสะดวกและรวดเร็วทั้งผู้นำเข้าและเจ้าหน้าที่ศุลกากร

1.3 เพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ทำงานด่านนี้ให้มากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ งานหน่วยคืนเงินอากร กองคลัง ประมาณ 20 คน ไม่เป็นการเพียงพอที่ต้องทำงานเกี่ยวข้องกับ โรงงานผลิตสินค้าที่ขึ้นสู่ศุลกากรผลิตและขอคืนเงินอากรหลายร้อยโรงงานผลิต

1.4 ทบทวนระเบียบพิธีการศุลกากรที่ก่อให้เกิดความล่าช้าและยุ่งยาก ระเบียบข้อบังคับ บางอย่างของกรมศุลกากรเข้ามาเป็นเวลานานแล้ว ควรมีการปรับปรุงแก้ไขให้ทันสมัยต่อสภาวะการณ ของประเทศ ซักัดการทำงานซ้อนกันของหน่วยงานในกรมศุลกากรลงเสียบ้าง เพื่อให้ความสะดวก และรวดเร็วแก่ผู้นำของเขา

1.5 ควรมีมาตรการในการควบคุมผู้นำของเขาที่นำวัตถุดิบเข้ามาแล้ว มิได้ทำการผลิต กลับนำวัตถุดิบนั้นไปขายให้กับบุคคลอื่น ทำให้การติดตามจับกุมภาษีอากรลำบากเพราะเงินประกันที่ ผู้นำของเขาคำประกันไว้อาจไม่คุ้มกับค่าภาษีก็ได้

2. โครงสร้างพิทักษ์ศุลกากร

สำหรับประเทศด้อยพัฒนา โครงสร้างทางพิทักษ์ศุลกากรในระยะแรกมักเป็นโครงสร้าง เพื่อหารายได้ให้แก่รัฐ โดยเรียกเก็บแก่ของนำเข้าที่พุ่มเพื่อยในอัตราสูง ต่อมาเมื่อมีการส่งเสริม อุตสาหกรรมภายในประเทศ รัฐบาลได้ใช้นโยบายภาษีศุลกากร โดยเปลี่ยนโครงสร้างพิทักษ์ศุลกากร เพื่อการป้องกันโดยการเพิ่มอัตราศุลกากรและการลดอัตราศุลกากร

2.1 การเพิ่มอัตราศุลกากรทำให้เกิดปัญหา

2.1.1 ทำให้ของที่ผลิตได้ภายในประเทศ ซึ่งจำหน่ายแก่ผู้บริโภคภายใน ประเทศมีราคาสูงขึ้น หรือเท่ากับของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศซึ่งเก็บภาษีนำเข้าสูงขึ้น ผลดีในแง่

จะตกอยู่แก่ผู้ผลิต คือ ใ้ค่าไรสูงขึ้้น แ่ผู้บริโลกภายในประเทศเคื่อคร้อน

ขอเสนอแนะ

ก. ควรมีการตรวจสอบต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมเสียก่อนว่าสูงหรือต่ำเพียงใด มีการประหยัดต้นทุนภายใน เช่น ค่าใช้จ่ายโรงงาน ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาเครื่องจักร และต้นทุนภายนอก เช่น ค่าใช้จ่ายในการขาย ค่าใช้จ่ายในการโฆษณา ค่าขนส่ง ฯลฯ อยางไร มีใ้หม่งชวยเหลือเพราะเห็นต้นทุนผลิตสูง สู้กับของต่างประเทศไม่ได้ จึงเพิ่มอัตราอากรเพื่อใ้ของต่างประเทศมีราคาแพงขึ้้น ซึ่งเท่ากับทำให้อุตสาหกรรมภายในไม่ประหยัดเท่าที่ควร

ข. ควบคุมราคาขายของสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ ใ้มีราคาถูกลงกว่าสินค้าที่สั่งเข้ามาจากต่างประเทศอย่างจริงจัง เพื่อสนับสนุนใ้คนไทยใ้ของที่ผลิตใ้ภายในประเทศใ้มากที่สุด เท่าที่ขานมาของที่ผลิตใ้ภายในประเทศกับมีราคาแพง อดย่นที่ประกอบภายในประเทศมีราคาใ้ไกลเคื่ยกับขานมาที่สั่งมาจากต่างประเทศ ประโยชน์ใ้ในการควบคุมราคาจะทำให้ผู้บริโลกใ้รับประโยชน์ยั้งขึ้้น และควรมีมาตรการลงโทษเคื่ยขาดแก่ผู้ผลิตที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามราคาควบคุม

2.1.2 ของที่ผลิตใ้ภายในประเทศซึ่งใ้รับการส่งเสริม โดยการเพิ่มอัตราศุลกากรแก่ของต่างประเทศชนิดเคื่ยวกัน มีคุณภาพสูงของต่างประเทศไม่ได้ ทำให้ผู้บริโลกยั้งคงนิยมบริโลกของต่างประเทศเช่นเคื่ยเดิม แม้วจะมีราคาสูงขึ้้นก็ตาม ทำให้การเพิ่มอัตราศุลกากรใ้ในแง่การป้องกันกลับกลายเป็นการหารายใ้ใ้ใ้แก่รัฐ และมีใ้ชวยส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในประเทศนี้

ขอเสนอแนะ

ก. ควรมีการตรวจสอบมาตรฐานและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ที่ผลิตใ้ภายในประเทศตลอดเวลา เพราะมาตรฐานของสินค้าอุตสาหกรรม เป็นสิ่งจำเป็นต่อความใ้ไว้วางใจของตลาดและผู้บริโลก แม้วารัฐบาลจะใ้ตราพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 เพื่อกำหนดมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ควบคุมการใช้เครื่องหมายมาตรฐาน โดยจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สม.อ.) ขึ้นก็ตาม แต่เท่าที่ขานมาปรากฏว่าคุณภาพสินค้าของไทยมักจะไม่สู้กับของต่างประเทศไม่ได้ ทำให้ตลาดต่างประเทศของสินค้าไทยกลับและไม่กระจายออกไปเท่าที่ควร

จึงควรมีการตรวจสอบคุณภาพสินค้า ให้มีการปรับปรุงคุณภาพของสินค้า เพื่อสู้กับของต่างประเทศให้ได้ เพื่อส่งเสริมให้คนไทยหันมาใช้ของไทยมากขึ้น การเพิ่มอัตราศุลกากรแก่ของที่นำเข้าจากต่างประเทศ จึงจะคุ้มค่าเต็มที่ เพราะคนไทยหันมาใช้ของไทยมากกว่า

2.2 การลดอัตราศุลกากรทำให้เกิดปัญหา

2.2.1 ประโยชน์ที่แท้จริงในการลดอัตราศุลกากรตกแก่ผู้ใด ผู้ประกอบการผลิตหรือผู้บริโภคสินค้าสำเร็จรูป

ข้อเสนอแนะ

ก. การลดอัตราอากรแก่วัตถุดิบที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการผลิต การศึกษาว่าวัตถุดิบนั้นสามารถผลิตได้ภายในประเทศหรือไม่ ถ้าสามารถหาวัตถุดิบภายในประเทศได้ ควรให้ใช้วัตถุดิบภายในประเทศเสียก่อน เพื่อเป็นการช่วยเหลือให้อุตสาหกรรมได้พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

ข. เมื่อลดอัตราศุลกากรแล้ว ของที่นำเข้าจากต่างประเทศควรมีราคาสูงกว่าของที่ผลิตได้ภายในประเทศ เพื่อมิให้เป็นการทำลายอุตสาหกรรมภายในประเทศ

2.2.2 การลดอัตราศุลกากรทำให้รัฐขาดรายได้ ควรติดตามว่าใครได้คุ้มกับอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมหรือไม่เพียงใด

ข้อเสนอแนะ

ก. ควรมีมาตรการควบคุมติดตามว่า เมื่อลดอัตราศุลกากรแล้วผู้ผลิตได้รับประโยชน์เพียงใด โดยวิธีตั้งกรมการพิเศษขึ้นเพื่อคอยตรวจสอบในเรื่องนี้โดยเฉพาะ เพราะรัฐต้องขาดรายได้จากค่าภาษีศุลกากร โดยวิธีการตรวจสอบราคาขาย ปริมาณขายสินค้าภายในและส่งออก จำหน่ายต่างประเทศเพิ่มขึ้นหรือไม่

2.3 การยกเว้นอากรขาเข้าแก่เครื่องจักรที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการผลิต

การยกเว้นอากรขาเข้าแก่เครื่องจักร อาจก่อให้เกิดปัญหาหลายประการ เช่น การติดตามใหญ่ได้รับการส่งเสริมที่ผิดเงื่อนไขมาชำระเงินค่าอากร ควบคุมราคาซื้อเครื่องจักร ซึ่งอาจซื้อในราคาสูงกว่าปกติ เพื่อหลบเลี่ยงนำเงินตราออกนอกประเทศ สิ่งเหล่านี้ทำให้รัฐขาดรายได้จากค่าภาษีมีละม้ายดั่งโลกดวามาแล้ว

ข้อเสนอแนะ

ก. ควรให้ทีมตัวแทนออกสินค้า จดทะเบียนเป็นรูปบริษัท เพื่อจำกัดความรับผิดของรายลงไป และมีการเรียกประกันที่ลดต้นทุนจากตัวแทนไว้ เมื่อผู้ได้รับการส่งเสริมฯ กระทำผิดเงื่อนไขชำระอากร ตัวแทนต้องร่วมกับนักชอบชำระให้แลกรมศุลกากร

การมีตัวแทนที่จดทะเบียนในรูปบริษัท จะช่วยให้เจ้าหน้าที่ทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ต้องระวังว่าจะมีการกระทำผิดและหลบเลี่ยงภาษีสศ เพราะถ้าทำผิดควรมีมาตรการลงโทษ อาจถึงขั้นถอนใบอนุญาตในการดำเนินงาน

ข. การควบคุมราคาซื้อเครื่องจักรที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าในราคาสูงกว่าปกติ เพื่อเป็นการหลบเลี่ยงการนำเงินออกนอกประเทศนั้น ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ศุลกากรในต่างประเทศให้มากกว่าเดิม เพื่อคอยสืบราคาในตลาดต่างประเทศว่ามีแนวโน้มราคาเท่าใด แล้วรายงานให้กรมฯ ทราบ เมื่อพบว่าผู้นำเข้ารายใดมีพฤติการณ์นำของนี้ ก็ควรลงโทษอย่างเด็ดขาด เช่น อาจจะไม่ลดอากรขาเข้า และการนำเขารายนั้น ๆ เฉพาะรายไป

2.4 การจ่ายเงินชดเชยภาษีสศอากรสำหรับสินค้าส่งออก

วัตถุประสงค์ในการที่รัฐจ่ายเงินชดเชยภาษีสศอากรสำหรับสินค้าส่งออกนั้น ได้แก่ การชดเชยต้นทุนการผลิตสินค้า เพื่อให้สามารถแข่งขันกับสินค้าในตลาดต่างประเทศได้ แต่เมื่อเปรียบเทียบจำนวนเงินชดเชยกับมูลค่าสินค้าส่งออกแล้ว เป็นจำนวนเงินที่น้อยมาก ซึ่งเงินชดเชยผู้ผลิตอาจคิดว่าเป็นเงินที่ไถ่เปล่า ไม่คุ้มค่าประโยชน์ต่อต้นทุนการผลิตนัก เพราะเป็นเงินจำนวนเพียงเล็กน้อย

ข้อเสนอแนะ

ก. ควรได้ศึกษาและทบทวนว่าเงินชดเชยภาษีสศอากรซึ่งได้เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2515 ให้ผลประโยชน์ต่อผู้ประกอบการผลิตเพียงใด

ข. มีมาตรการอื่นอีกหรือไม่ที่ใดผลดีกว่าการคืนเงินชดเชยภาษีสศอากร ซึ่งต้องใช้คนและเสียเวลา นอกจากนี้รัฐต้องสูญเสียเงินอีกด้วย

ค. ถ้าหากประเมินผลแล้วเห็นว่าไม่คุ้มกับประโยชน์ที่ได้รับ อาจให้ยกเลิกเงินอุด-
 หนุนค่าภาษีเสียก็ได้

2.5 การเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษ

การเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษ เพื่อช่วยอุตสาหกรรมภายในประเทศ เป็นการ
 แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ไม่ได้ให้ผลระยะยาว เพราะระยะเวลาของการเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษไม่
 เกินหนึ่งปี เป็นการป้องกันการนำเข้าระยะสั้นอย่างใดหนึ่งในช่วงแรกที่เก็บค่าธรรมเนียมพิเศษเท่านั้น
 หลังจากเลิกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษแล้ว ปริมาณการนำเข้าอาจเท่าเดิมและแข่งขันกับอุตสาหกรรม
 ภายในประเทศต่อไปอีกก็ได้

ขอเสนอแนะ

ก. ถ้าได้พิจารณาแล้วว่าผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ในประเทศมีเพียงพอสำหรับใช้ใน-
 ประเทศ และสามารถส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้แล้ว ควรใช้มาตรการอื่น เช่น
 การเพิ่มอัตราอากรขาเข้าสำหรับของนั้นให้สูงขึ้น เพื่อป้องกันการนำเข้าเป็นระยะเวลานานกว่า
 3 ปีวิธีนี้จะได้ผลในการป้องกันมากกว่า

1. เสถียรภาพของรัฐบาล

ในรายงานภาวะอุตสาหกรรมในรอบปี 2517 ของหน่วยอุตสาหกรรมธนาคาร
 แห่งประเทศไทย ได้กล่าวถึงความรู้สึกของผู้ลงทุนชาวต่างประเทศที่มาลงทุนในประเทศไทยต่าง ๆ
 พบว่า ความสนใจในการลงทุนในประเทศไทยอยู่ในระดับต่ำสุด เมื่อเทียบกับอีก 7 ประเทศ
 ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นับแต่เหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 เป็นต้นมา เสถียรภาพ
 ของรัฐบาลในสายตาของผู้ลงทุนไม่สู้จะมั่นคงนัก ประกอบกับมีการนัดหยุดงานของพนักงาน การเดิน-
 ขบวน การจลาจล ทำให้แนวโน้มในการลงทุนภายในประเทศลดลงอย่างมากมาย

ขอเสนอแนะ

รัฐบาลควรกำหนดหน้าที่ให้ชัดเจนในเรื่องการส่งเสริมการลงทุน ต้องเป็นเรื่องกำหนดแนว
 นโยบายในระดับรัฐบาล เพื่อให้ความมั่นใจในผู้ลงทุนว่ารัฐจะให้ความช่วยเหลือ และคุ้มครอง

อุตสาหกรรม โดยปล่อยให้ดำเนินการอย่างเสรีและรับประกันว่าจะไม่มีอุตสาหกรรมเป็นของรัฐ เน้นคำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 227 ให้ผู้ลงทุนเข้าใจแจ่มชัดยิ่งขึ้น

2. เป้าหมายของกิจการอุตสาหกรรมที่ควรส่งเสริม

มาตรการในการยกเว้นอากรขาเข้า เป็นสิ่งที่ไม่แพร่หลายในการช่วยกระตุ้นให้มีการลงทุนของเอกชนเพิ่มขึ้นในระยะเวลา 10 ปี ที่ได้มีการส่งเสริมให้มีการลงทุนอย่างจริงจังนั้น จะเห็นว่า อุตสาหกรรมที่ขอรับการส่งเสริมจากรัฐบาล มักเป็นอุตสาหกรรมประเภทใช้เงินทุนมากเป็นส่วนใหญ่ เพราะได้รับสิทธิพิเศษให้ขอเครื่องจักร เครื่องมือ โดยไม่ต้องเสียอากรขาเข้า อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นการนำวัตถุดิบจากต่างประเทศเข้ามาประกอบกันเป็นสินค้า เช่น โรงงานประกอบรถยนต์ หรือไม่นำวัตถุดิบจากต่างประเทศเข้ามาแปรรูปเป็นโรงงานผลิตสินค้าสำเร็จรูป เช่น โรงงานผลิตยารักษาโรค เป็นต้น ไม่สู้จะเกิดผลต่อเศรษฐกิจส่วนรวมนักเพราะไม่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศเท่าที่ควร แรงงานประเภทฝีมือก็นำมาจากต่างประเทศมากเกินไป สมควรที่รัฐจะเปลี่ยนเป้าหมายในการส่งเสริมการลงทุนเสียใหม่

ข้อเสนอแนะ

ก. การส่งเสริมอุตสาหกรรมประเภท Agricultural Processing Industry ซึ่งหมายถึงอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนผลผลิตทางเกษตรจากผลิตภัณฑ์ขั้นต้น (Primary Industry) เช่น ผลไม้ ผัก ไข่ ไหม ปอ ยางพารา มาเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป (Secondary Industry) เช่น ผลไม้กระป๋อง ทอผ้าจากฝ้ายและไหม ทำเฟอร์นิเจอร์จากไม้ ทำยางรถยนต์ จากยางพารา ฯลฯ ผลดีจากการใช้ผลิตภัณฑ์ทางเกษตรเป็นวัตถุดิบจะช่วยให้

ก.1 ผลผลิตทางเกษตรจะทำให้ตลาดสินค้าเกษตรในประเทศขยายตัว และช่วยให้เกษตรกรมีงานทำมากขึ้น

ก.2 ก่อให้เกิดมูลค่าของราคาสินค้าเพิ่มขึ้น เพราะราคาสินค้าขั้นต้นสูงกว่าวัตถุดิบ เช่น ราคามือถือแพงสูงกว่าไม้ซุง ราคาน้ำตาลทรายสูงกว่าอ้อย ราคเฟอร์นิเจอร์สูงกว่าไม้ เป็นต้น

ก.3 ช่วยเหลือสภาพทางด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ทางเกษตรมากยิ่งขึ้น การที่ปล่อยให้ปริมาณความต้องการและราคาของผลิตภัณฑ์ทางเกษตรขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของตลาดต่าง-

ประเทศดังที่เป็นมา ทำให้ภาวะกิจกรรมการเกษตรของประเทศประสบปัญหาอยู่เสมอ ดังนั้นอุตสาหกรรมทางเกษตรจะเป็นการลดอิทธิพลของตลาดต่างประเทศได้

ก.4 ยังเป็นการขยายการก่อตั้งอุตสาหกรรมไปคามท้องถิ่นโดยทางอ้อม ฉะนั้นรัฐบาลต้องส่งเสริมให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมอย่างกว้างขวางในประเทศ โดยให้มีการใช้ผลิตผลจากเกษตรภายในประเทศเป็นวัตถุดิบ ส่งเสริมให้มีการผลิตจากเกษตรเพิ่มมากขึ้น มีการวางแผนเพื่อจัดสรรปริมาณการผลิตทางเกษตรว่า จะใช้เป็นวัตถุดิบเพื่อการอุตสาหกรรมเท่าใดและส่งออกเท่าใด เพื่อมิให้เกิดการขาดแคลนในประเทศ ในกรณีที่ผลิตผลจากการเกษตรได้แปรรูปเป็นสินค้าอุตสาหกรรมแล้ว ก่อนจะนำออกจำหน่ายทั้งในและนอกประเทศ ควรมีการควบคุมมาตรฐานอย่างเคร่งครัด และประการสำคัญก็คือ กำหนดมาตรฐานในการซื้อขายผลิตผลจากเกษตร ระหว่างเกษตรกับโรงงานอุตสาหกรรมให้อยู่ในระดับราคาที่ยุติธรรมแก่ทั้งสองฝ่าย

ข. ส่งเสริมอุตสาหกรรมประเภทที่มีตลาดเพื่อการส่งออกมากที่สุด มีไข่มุกแต่เพียงตลาดภายในอย่างเดียว มีผลิตผลออกมาแล้วหาตลาดต่างประเทศไม่ได้ เช่น โรงงานทอผ้าซึ่งมีมากเกินไป จนไม่สามารถหาตลาดต่างประเทศได้ ทำให้ผ้าเหลืออยู่ในสต็อกมากมายเป็นภาระแก่รัฐบาลและเกิดผลเสียกอบุณฉิบ

3. ปัญหาการขาดแคลนเงินทุนและสินเชื่อเพื่อการอุตสาหกรรม

การประกอบกิจการอุตสาหกรรมต้องใช้เงินทุนมาก แต่ประเทศไทยยังขาดแคลนเงินทุน เนื่องจากการออมทรัพย์ในประเทศอยู่ในระดับต่ำ แม้ว่าจะมีทุนอยู่บ้างก็ขาดการรวบรวมและการจัดการที่ดี จะเห็นได้ว่าประเทศไทยยังไม่มีตลาดหุ้น (Stock Market) และตลาดเงินทุน (Capital Market) ที่ดีและเป็นที่ยอมรับของชาวต่างประเทศ แม้ว่ารัฐจะจัดให้มีการตั้งบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขึ้นมาก็ตาม แต่เท่าที่มานับปรากฏว่าสถาบันการเงินดังกล่าวยังขาดแคลนเงินทุนอีกมาก

ข้อเสนอแนะ

รัฐบาลควรรหาแหล่งเงินทุน เช่น ตลาดหุ้น ตลาดเงินทุนอย่างจริงจัง เพื่อให้ผู้ประกอบการผลิตได้ใช้ประโยชน์เต็มที่ อีกประการหนึ่งในระยะที่ให้การส่งเสริมการลงทุนควรลดอัตรา -

คอกเบี้ยเงินกู้ให้ต่ำลงบ้าง ก็จะช่วยลดต้นทุนการผลิตสินค้าลงได้

4. อุตสาหกรรมไม่กระจายไปสู่ภูมิภาค

การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ผ่านมา นั้น ยังแออัดอยู่ในกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง ทั้งนี้ ภายในบริเวณเหล่านี้เป็นแหล่งที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้แก่อุตสาหกรรมอย่างพร้อมมูล ทั้งทางคมนาคม ขนส่ง และไฟฟ้า เป็นต้น การจัดให้มีนิคมอุตสาหกรรมบางชั้นขึ้น ก็ยังคงอยู่ในเขตเมืองหลวง สาเหตุที่อุตสาหกรรมต่างจังหวัดไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร ก็เพราะขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้

ข้อเสนอแนะ

ก. ให้มีการจัดตั้งเขตเสรีทางศุลกากรแบบเกาะชุงงของไต้หวัน โดยในระยะแรกอาจจัดใหม่ในแถบชายทะเลฝั่งตะวันออก เช่น ชลบุรี ศรีราชา เพื่อช่วยกระจายอุตสาหกรรมออกไปนอกเขตเมืองหลวง และยังเป็นทางส่งเสริมให้ชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศ เพื่อส่งเสริมสินค้าออกมากขึ้น เพราะแรงงานของคนไทยยังมีมากพอ

ข. กระจายนิคมอุตสาหกรรมไปยังชนบท ตามเมืองใหญ่ และแหล่งวัตถุดิบ โดยรัฐพยายามสร้างถนนออกไปสู่ชนบทให้มาก เพื่อให้การคมนาคมสะดวก การกระจายนิคมอุตสาหกรรมออกไปยังชนบทจะช่วยให้คนงานทำมากขึ้น ไม่ต้องเดินทางเข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯ และจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมขึ้นในกรุงเทพฯ อีกด้วย

อนึ่ง วิทยานิพนธ์นี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมของไทย โดยวิเคราะห์ในแง่การใช้ระบบภาษีศุลกากรเป็นหลัก ประกอบกับพิจารณาโดยง่าย และการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ผ่านมา ซึ่งยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ควรจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงกลไกบางอย่างอย่างดั่งได้กล่าวไว้แล้ว ส่วนรายละเอียดแต่ละเรื่องควรจะได้มีการวิเคราะห์อีกต่อไป